

at de Straffebestemmelser, som staa i tredje Stykke af § 1, maa ændres betydeligt, for saa vidt som der fastsættes Straf af Fængsel i indtil 1 Maaned. Thi hvis det kun er Personer, som i beruset Tilstand forstyrre Færdsel, Ro eller Orden paa Gaden, har man efter min Formening et tilstrækkelig stærkt Vaaben deri, at man sørger for, at disse Mennesker mere end hidtil blive optagne og internerede, for at man efterhaanden derigennem kan skaffe dem Forstaaelse af, hvor uværdigt og urigtigt det er, at de optræde paa denne Maade.

En anden lille Ting, jeg mener maa omtales og navnlig maa rettes i Lovforslaget, er det, som vedrører § 3, 3die og 4de Stykke. Thi det er en Umulighed at faa en Lov som denne gennemført, som man ønsker det, hvis man fastholder en saadan Bestemmelse. Det kan ikke gøres. Man kan ikke give Mennesker Paalæg om, at de ikke maa sælge eller udskænke stærke Drikke til dem, som have været straffede efter denne Lov, idet det specielt i de større Byer og ogsaa i de mindre Byer er umuligt for de Mennesker, som paa den ene eller den anden Vis handle med Spiritus, at kende de paagældende, ligesom det er umuligt at forbyde at sælge Spiritus til dem, som man kan have Formodning om købe Drikkevarerne til Folk, som have været inde under Lovens Bestemmelser.

Og saa er der endvidere § 7, som der maa gøres en betydelig Forandring i. Thi for mig staa det som ligegyldigt, enten et Menneske er blevet sindssygt af den ene eller anden Grund, og hvis man gennem denne Paragraf vil give Ret til at overføre Sindssygepatienter, som ere blevne sindssyge som Følge af Alkoholisme, til Anstalter, som ikke kunne siges at være Sindssygeanstalter, begaar man derigennem en inhuman Handling. Thi enten Sindssygen er begrundet i det ene eller det andet, maa den sindssyge behandles af de Autoriteter, som have Forstand paa at behandle en Sygdom som Sindssyge. Dette er ogsaa en Anke, jeg har mod Lovforslaget.

Men ogsaa jeg tror, det vil blive muligt at komme hinanden saa nær i et Udvalg i Aar, at vi forhaabentlig kunne faa en fornuftig Lovgivning frem paa dette Omraade, en Lov, som ikke skal være en Straffelov, men en Redningslov for de ulykkelige Mennesker, som ere komne ind under Alkoholismens Misbrug.

Rørdam: Ethvert Forslag, der har til Opgave at fremme Ædrueligheden, kan jo altid være sikker paa at faa en varm Støtte i dette Ting. I Retning af Ædruelighed tror jeg nok, man tør sige, at Folketinget staaer som et lysende Eksempel for Befolkningen; det er maaske ogsaa et af de faa Punkter, hvor Folketinget kan siges at staa som et lysende Eksempel. Forslaget fik jo en overordentlig velvillig Modtagelse i Fjor, det blev fra alle Sider godt modtaget, og naar der ikke kom noget ud af det, og naar man til Trods for, at de forskellige Talere i det hele og store sluttede sig til Forslaget, og til Trods for, at Forslaget kom til et Udvalg, dog ikke naaede at faa afgivet Betænkning derom, saa viser dette, at det er en vanskelig Sag at lovgive om. Og det er jo ikke saa underligt.

Jeg maa maaske have Lov til, inden jeg gaar over til at omtale, hvorfor jeg mener, at det er et vanskeligt Punkt at lovgive om, at sige, at jeg vilde ønske, at man, naar man i denne Sag driver Agitation, vilde bruge noget mindre stærke Midler, end man bruger. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) omtalte Statistikken og sagde, at Statistikken var ikke til at stole paa. Jeg vilde ønske, at de Herrer, som i denne Sal bearaabe sig saa stærkt paa Statistikken, ikke altid vilde fremhæve, at Danmark er det mest fordrukne Land i Verden. Jeg læste for nylig i et Blad, at Alkoholismen kostede Danmark 100 Mill. Kr. om Aaret, og at hver 3die—4de Mand i den voksne Alder døde af Alkoholisme. Det er den Slags Ting, som det er vanskeligt at bevise. For det første kan det jo være, at de i andre Lande drikke lige saa meget som her, men at vor Statistik er bedre; det kunde jo godt tænkes. Dernæst kan det ogsaa være, at man i andre Lande maaske ikke opfører det paa samme Maade, som vi opføre det her. Jeg tror, at den Slags Sammenligninger ere noget vanskelige at drage. Det støder altid mig, naar jeg hører fremhævet fra dansk Side, at Danmark er det mest fordrukne Land i Verden. Jeg tror ikke, man gør nogen synderlig Gavn derved. Jeg tror ikke, man skræmmer nogen bort fra at drikke Spiritus, fordi man fremhæver, at det koster Landet saa og saa meget, og at der dør saa og saa mange af Spiritusmisbrug. Det er akkurat, som naar man paa andre Omraader hører, at vi have saa mange Fejl. Det støder mig altid noget. Vi høre ogsaa